

спортивних організацій є послуга, тоб то корисна доцільна діяльність, вираження соціально економічних відносин у формі непродуктивної праці [3].

Звичайно ж, економіка спорту має ще багато недосліджених сторін. Частина з них має загальний характер. Це питання фінансування, ринку праці в спорті, спортивного спонсорства. Для нашої країни становлення економіки спорту як науки потрібне для того, щоб з найбільшим ефектом використати те, що ще залишилося від минулого, показати резерви забезпечення спорту, а зрештою для збереження здоров'я і працездатності нації.

Література:

1. Мічуда Ю.П. Сфера фізичної культури і спорту в умовах ринку: закономірності функціонування та розвитку. К. : Олімпійська л-ра, 2007. 215 с.
2. Самодай В. Актуальні питання щодо впровадження маркетингу у сферу фізичної культури і спорту. *Молода спортивна наука України*. 2013. Т. 4. С. 158-165.
3. Лалак Н., Войтович І. Маркетинг професійного спорту: світовий досвід та перспективи розвитку в Україні. *Молода спортивна наука України*. 2008. Т. 1. С. 161-165.

ОПТИМІЗАЦІЯ СИСТЕМНИХ ПИТАНЬ СПОРТИВНОЇ ГАЛУЗІ

*Плотніков Є.К., ст. викладач
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Фізична культура і спорт в Україні зіткнулися з цілим рядом викликів обумовлених економічними процесами. Спорт як важливий соціальний феномен сьогодні охоплює усі рівні сучасного соціуму, впливаючи на основні сфери життєдіяльності суспільства.

В умовах сьогоденної економіки пріоритетними для фізкультурно-спортивного руху є розвиток і використання новітніх знань економічної, управлінської і організаційної науки, що дозволяє поетапно здійснювати перехід в практику рішення фізкультурно-спортивних проблем на механізми менеджменту і маркетингу, на сучасні соціальні технології і на балансові методи економічних розрахунків.

Оптимізація фізкультурно-спортивної роботи на верхньому рівні управління торкається таких організаційно-економічних сегментів, як - інноваційна орієнтація сфери фізичної культури і спорту - спрямованість на підтримку учбово-тренувальних процесів, програм інноваційного розвитку в освіті, на оновлення методів тренувальних процесів.

Для досягнення мети передбачається рішення наступних основних завдань : 1) формувати сучасні знання і навички застосування основ економічної теорії в практичній господарській діяльності керівника сфери фізичної культури і спорту; 2) ознайомить студентів з основними аспектами управління у сфері фізичної культури і спорту; 3) інформувати студентів про

основи підприємництва і бізнесу в спорті; 4) формувати комплексне уявлення про фізичну культуру і спорт як про галузь народного господарства, що виробляє різноманітні соціально-культурні послуги; 5) давати студентам необхідні уміння ефективного застосування механізмів ринкової економіки в практиці діяльності різних фізкультурно-спортивних організацій.

У сучасне століття від інновацій залежить майбутнє цілих держав, розвиток і стан цивілізацій. Інновації це основа створення нових товарів, послуг, нових продуктів на основі досконаліших знань, нової організації праці і виробництва, досконаліших методів управління. Інноваційній економіці повинні відповідати широкий і високий професіоналізм, кваліфікація кадрів, нові знання, уміння усіх категорій працюючих. Інновації потрібні в усіх галузях знань і виробництва, а також у сфері фізичної культури і спорту.

Інноваційна діяльність характерна для учбово-тренувальних процесів і процесів підготовки спортсменів. Основу інноваційної діяльності в цьому напрямі складає план-прогноз спортивних досягнень. Він передбачає підготовку учителів фізкультури, тренерів підвищення їх кваліфікації, застосування передових прийомів і методів учбово-тренувальної роботи.

Стан сучасного дитячо-юнацького спорту характеризують певні проблеми, пов'язані з перевлаштуванням суспільства, це:

- недосконалість практики діагностики рівня здоров'я дітей, що займаються, спортом;

- відсутність системи визначення фізичних якостей, функціональної підготовки, потенційних можливостей, психологічних здібностей, спортивного таланту і орієнтації дітей;

- недосконалість модельних характеристик і ігрових показників привабливості зайняття фізичною культурою і спортом дітей, що навчаються, і молоді.

Основними завданнями у сфері розвитку дитячо-юнацького спорту на позначений період являється підвищення якості роботи дитячо-юнацьких спортивних шкіл і розширення мережі фізкультурно-спортивних організацій, доступних для відвідування що усіма, що бажають.

Пріоритети розвитку дитячо-юнацького спорту - це модернізація системи підготовки спортивного резерву. Пріоритети розвитку дитячо-юнацького спорту в освітніх установах - це пошук нових привабливих форм, методів і засобів організації фізкультурно-спортивного зайняття, покликаною забезпечити зміцнення здоров'я і підвищення фізичної підготовленості школярів.

Пріоритетом розвитку системи фізичної культури і спорту у вищих учбових закладах можна назвати застосування нових технологій при проведенні учбового зайняття і застосування нових форм і методів учбово-тренувальної роботи в секціях по видах спорту.

Література:

1. Газнюк Л. М., Разумовський С. О. Маркетингова діяльність у сфері фізичної культури та спорту як об'єкт соціального пізнання. *Слобожанський науково-спортивний вісник*. 2014. № 1 (39). С. 12-16.
2. Муштай В. А., Бересток Б. П. Формування та оцінка ефективної системи управління маркетинговою діяльністю підприємства сфери послуг. *Східна Європа: економіка, бізнес та управління*. 2019. Вип. 2(19). С. 183-189.
3. Леко Б. А. Теоретико-методологічні та психолого-валеологічні виміри процесу фізичного виховання у вищих на вчальних закладах. *Молода спортивна наука України: зб. наук. пр. з галузі фіз. культури та спорту* Л., 2004. Т. 3. С. 198–205.

СПОРТ ЯК ПЕРСПЕКТИВНИЙ НАПРЯМОК ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Семенов А.І., ст. викладач

Харківський національно автомобільно-дорожній університет

У період глибоких соціально-економічних перетворень української економіки, включаючи і сферу фізичної культури та спорту, розвиваються та поглиблюються структурні та функціональні взаємозалежності, що не тільки ускладнює, а й зміцнює організаційно-економічні зв'язки, без яких сучасне суспільне виробництво та відтворення неможливі.

Фізичну культуру та спорт називають соціальним феноменом ХХ століття. Спорт дійсно проник у більшість соціальних інститутів, включаючи охорону здоров'я, освіту, культуру, засоби масової інформації. Багато політиків вважають спорт об'єднуючою силою – національною ідеєю, що сприяє становленню здорового суспільства та сильної держави. У багатьох державах зменшення витрат на охорону здоров'я та вирішення демографічних проблем пов'язують із заняттями в системі фізичної культури та спорту з усіма її оздоровчими функціями [1].

Фізична культура і спорт як соціальний інститут і як специфічний вид професійної діяльності, що активно впливає на розвиток здорового суспільства, зазнає нині глибоких кількісних, структурних і якісних перетворень. Вони зумовлені, перш за все, новими соціально-економічними, демографічними та політичними умовами, що склалися в період соціально-економічних реформ, що проводяться. Перехід до ринкових відносин породив безліч проблем у цій особливій сфері соціальної діяльності. Становище посилюється нестабільністю економічної ситуації, погіршенням життєвого рівня населення [3].

У цих умовах значно знизилася можливість як держави, так і інших суб'єктів економічної діяльності у формуванні та фінансуванні галузі фізичної культури та спорту. Обмеженість фінансових коштів створює великі труднощі державі у реалізації спортивно-оздоровчих функцій, пов'язаних із турботою про здоров'я населення, підтримання громадського порядку, утвердження